

Låvemoro og rømmegrøt 197

FOLKEDANS: Det var folksomt i berga på Klavenes når barneleikarringen kom på besøk til gården!

Siden vi fikk oss en gård på Klavenes, ville vi bo i bryggerhuset om sommeren på gammeldags vis. Samtidig ville vi arrangere låvemoro.

SOLVEIG MØYLAND (TEKST OG FOTO)

Det var en fin lørdagskveld og vi ventet mange gjester. Mannen min og jeg sto tidlig opp og plukket en masse markblomster. Vi lagde en lang markblomstlenke.

Den hang vi rundt låvedøra. Vi fylte låven med markblomster og fine bjerketrær. De gamle grisetroene fra fjøset ble også fylt med blomster.

Vi fikk det akkurat som vi ønsket oss. Gjestene kom, og vi gledet oss veldig.

Det var mange som fikk seg en god svingom til god musikk ut i de små timer.

Vi trengte ikke mye søvn!

Det var stor glede å ha våre gode venner og bekjente på låven. Da jeg takket for at de kom, ønsket jeg alle de som hadde lyst til å komme på frokost dagen etter.

Det var det mange som ville, for vi ble 19 til frokost. Jeg hadde bakt og fylte et stort trau med hjemmebakke rundstykker og brød. Hjemmelaget smør, prim og hvitost hørte også med.

Vi kokte kaffe på en stor misjonskjele, svart og fin. Så hadde vi også en stor røkt skinke, som vi skar av rundt bordet.

Vi hadde griser selv, så det var egenproduserte skinker. Mens vi koste oss med frokosten, pratet og lo vi av det som hadde skjedd omkring på låven om

natta. Da var vi bare unge, så vi trang ikke så mye søvn. Humøret var på topp!

Vi hadde slike sammenkomster i 28 år. Den rikeste tiden i mitt liv, var alle de uforglemmelige fine åra på Klavenes, vi fant på så mye. Takk, til alle våre gode venner, for ei ubeskrivelig tid.

Glad i tradisjoner!

En sommersøndag, inviterte vi hele bygda, store og små. Vi inviterte også mange, som hadde tilknytning til bygda fra før.

Jeg var så heldig å ha mine gode symøtevenninner til å koke rømmegrøt. Det var veldig populært. Jerngryta var svær så det ble bestandig nok grøt.

Med årene ble dette en koselig tradisjon. Vi var og er veldig glad i tradisjoner. Vi serverte kaffe og hjemmelaget gjærkringle. Kaffen ble kokt på en svær misjonskjele.

Leikarringen

Vi likte å komme med noen overraskelser. Plutselig mens vi satt der, kom barneleikarringen bunadskledd og fine opp i berga, med en voksen foran, som spilte fiolin.

Det var så flott.

Det var kjekke unger i leikarringen. De eldre satte stor pris på det, og det vanket mye applaus.

Da leikarringen dro, lekte vi mange leker: Råttent egg, bro, bro, brille, også gikk vi med egg i ei skje.

Det ble en herlig dag for oss alle og vi satt igjen med en følelse av takknemlighet for en fin og minnerik dag. Dette skjedde også seinere gjennom mange år, og det rare var at det bestandig var pent vær de dagene vi samlet oss i berga på Klavenes!

FØROGNÅ

FEST: Med bunader, sang og dans ble det fest på Klavenes-sletta!

GRØT: Her har vi tegnet Solveig Møyland med jerngryte og grøtsleiv i ferd med å lage grøt til hele bygda.

TEGNING: RAGNAR IVERSEN.

Parkering

I 1952 da dette bildet ble tatt av denne vesle gatestumpen mellom Thor Dahls gate og Thaulows gate, holdt Gartnerhallen til i Kurbadets gamle bygninger til venstre og politikammeret i Thor Dahl bygningen til høyre. Gartnerhallen er p.t. ikke lenger synlig i Sandefjord, og politikammerets aktiviteter er også flyttet annet sted.

Parkeringsforholdene i dette området var den gang svært tilfeldige som det var vanlig ellers i byen også. Det kom vel kanskje av at biltettheten ikke var sjenerende den gang. Det ser ut til at man kunne sette bilen der det var

plass og som regel var det plass nok.

De to bilene til høyre synes å være Vauxhall og BMW, mens de to til venstre kan være Chevrolet og Buick.

Dagens bilde viser at det i dette området nå er liten mulighet for parkering i gaten, mens det er gode muligheter i nærheten når det gjelder betalingsparkering.

Tekst: Harald Fevang.

Foto før: Politlarkivet.

Foto nå: Bjørn Marum Olsen.

Saker og ting som setter minnene i sving

Jahre Line

Dette var et norsk rederi som startet med ferjetrafikk mellom Oslo og Kiel i 1961. Jahre Lines første skip var M/S «Kronprins Harald», registrert i Sandefjord.

Linjen var uhyre populær og bidro til å øke strømmen av tyske vintersport turister til Norge og veien sydover ble adskillig kortere for norske turister. Trafikken økte raskt og et nytt og større skip ble kontrahert. Det nye skipet «Prinsesse Ragnhild», ble overlevert 1. juni 1966.

Linjens første skip, «Kronprins Harald», ble solgt til Vietnam høsten 1975, og den nye «Kronprins Harald» ble overlevert 30. mars 1976. Rederiet ble i 1990 en del av det nystartede Color Line.

Fyrstikkfolderne av denne typen var også populære samleobjekter.

Tekst og foto: Svein Olav Løberg.

«Torshavn»

Navnet «Torshavn» kan også settes i forbindelse med Antarktis. I tiden 1931 til og med 1936, ble hun av Lars Christensen ofte benyttet som ekspedisjonsskip.

I ekspedisjonen 1934/35 oppdaget Lars Christensen en kyst som fikk navnet Ingrid Christensens kyst. Der oppdaget man en rekke fjellrygger som hadde høydevariasjoner på mellom 60 og 90 meter. Enkelte topper sies å ha en høyde på rundt 160 meter. Dette fjellområdet fikk navn etter Vestfold fylke og blir benevnt med Vestfold Hills.

Tekst: Ragnar Iversen (www.skipshistorie.net)

Foto: Fra Thor Dahl arkivet.

SANDEFJORD LOKALHISTORISKE SENTER

på Pukkestad gård

Har du bidrag til denne siden?

Levér det i avisresepsjonen, mrk. Lokalhistorisk senter. Bilder merkes med hvem, hva, hvor, når, og helst med en beskrivelse. Husk navn og adresse på utlåner. Har du elektronisk stoff, send det til sv-er-lu@online.no

Sandefjord Lokalhistoriske senters redaksjonsgruppe:

Sideansvarlig: Harald Fevang,

Bildeansvarlig: Bjørn Marum Olsen.

Medarbeidere: Sven Erik Lund, Ragnar Iversen, Bjørn Hoelseth, Dag I. Børresen, Gro Midttun, Svein Olav Løberg, Tor Skagun og Odd Galteland.

Kontaktperson:

Sven Erik Lund, tlf. 928 27 154